

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้าน...เทคนิคการพัฒนาภาษาอังกฤษ...

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง..... อาจารย์เชษฐ คำวรรณ..... คณะวิชา/หน่วยงาน..... คณะนิติศาสตร์

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก..... อาจารย์เชษฐ คำวรรณ..... คณะวิชา/หน่วยงาน..... คณะนิติศาสตร์

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

เลขานุการคณะนิติศาสตร์ และ อาจารย์ประจำ ผู้สอนวิชา English for Lawyers

4. เรื่องที่เล่า

เทคนิคการพัฒนาภาษาอังกฤษ

5. บริบทหรือความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

เนื่องจากการเรียนในกฎหมายคณะนิติศาสตร์ เป็นการเรียนกฎหมายที่บัญญัติขึ้นและใช้บังคับภายในราชอาณาจักรไทย ดังนั้นกฎหมายที่เรียนในชั้นการศึกษา ส่วนใหญ่แล้วจึงเป็นกฎหมายไทยและเรียนรู้ด้วยภาษาไทยมีกฎหมายบางส่วนที่มีส่วนสัมพันธ์กับกฎหมายต่างประเทศ อาทิ กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง หรือในอีกส่วนหนึ่งของวิชา กฎหมายบางวิชา อาจเกี่ยวพันหรือมีที่มาจากกฎหมายต่างประเทศ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ดี โดยเนื้อหาทั้งหมดก็ยังคงเป็นการเรียนกฎหมายด้วยภาษาไทย อย่างไรก็ดี เนื่องจากบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความร่วมมือไม่ว่าด้านใด ๆ หรือผลกระทบในทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษมีบทบาทเป็นอย่างมากในการถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างฝ่ายหนึ่ง กับอีกฝ่ายหนึ่ง จึงปฏิเสธไม่ได้ในความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพราะการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เข้ามาในราชอาณาจักร ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและเขตอำนาจศาลของราชอาณาจักร อยู่แล้ว แต่การที่มีได้เป็นบุคคลในสัญชาติไทย มิได้ใช้ภาษาไทย จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร อีกทั้งในบางเรื่อง บางกรณ ชาวต่างชาติเหล่านั้นอาจจำเป็นต้องใช้สิทธิในทางกฎหมาย หรือจำเป็นต้องใช้กฎหมายไทยบังคับ เหล่านี้ จึงเป็นเหตุผลที่สำคัญ และเป็นที่มาของการศึกษาภาษาอังกฤษ สำหรับนักกฎหมาย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการการสื่อสาร และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในทางกฎหมาย ให้แก่ผู้เรียนในการเป็นที่ปรึกษากฎหมายให้แก่องค์กรต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ

วิธีการ ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นสำเร็จ – ในขั้นตอนแรก ผู้เล่าเรื่องจำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงปัญหาของนิติศาสตร์ ในภาพรวมเสียก่อน เพราะปัญหาที่แท้จริงนั้นมิได้เกิดขึ้นจากตัวบุคคลผู้ศึกษา ปัญหาสำคัญที่แท้จริงนั้นเกิดจากการที่..... กระบวนวิชากฎหมายที่ได้ศึกษาเกิดขึ้นจากวิชาเรียนที่ต้องเรียนรู้เป็นภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ เพราะกฎหมาย เป็นกฎหมายที่บัญญัติ และใช้ในราชอาณาจักรไทย ดังนั้น ความคุ้นเคยหรือความต่อเนื่อง จึงเป็นไปได้ว่า ทำให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับภาษาต่างประเทศ หรือภาษาอังกฤษน้อย อีกทั้งการจัดการเวลาในวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักกฎหมาย ยังไม่สามารถเพิ่มทักษะ ให้แก่บุคคลผู้ศึกษาได้เพิ่มพูนได้มากนัก หรืออาจกล่าวได้ว่า ยังไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนาภาษาต่างประเทศ หรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนทางภาษาศาสตร์ โดยหลักแล้ว จำเป็นต้องเรียนรู้และ

ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง... ดังนั้นจึงได้กำหนดวิธีการเรียนออกเป็นสองลักษณะ... คือการอธิบายในชั้นเรียน... และกำหนดให้เรียนรู้เพิ่มเติมภายนอกชั้นเรียน... โดยวิธีการหาศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอีกทางหนึ่ง

7. เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ทำให้เกิดความสำเ็จ

ผู้เล่าเรื่องได้นำเทคนิคการเรียนรู้แบบ K-W-L Learning Technique มาผสมผสานและใช้เป็นแนวทาง... เพื่อก่อประโยชน์ให้แก่บุคคลผู้เรียนมากที่สุด... เพราะเนื่องจากข้อจำกัดจากการเรียนวิชากฎหมายที่ไม่มีภาษาต่างประเทศ... และรายวิชาภาษาอังกฤษมีเพียงสองวิชาเรียนเท่านั้นจากการผสมผสานเทคนิคการเรียนรู้แบบ K-W-L Learning Technique... แล้วยังกำหนดให้บุคคลผู้เรียน... เรียนรู้ด้วยตนเอง... จากศัพท์ภาษาอังกฤษ... และขยายศัพท์ภาษาอังกฤษออกไปในแนวระนาบและแนวตั้ง... เพื่อเพิ่มความเข้าใจและความรู้... ทั้งสองด้านจากในและนอกห้องเรียน... ซึ่งบุคคลผู้เรียน... สามารถทำได้เอง... อย่างไม่ยากนัก

8. ผู้ที่มีส่วนร่วมทำให้เกิดความสำเ็จ และบทบาทของบุคคลนั้น

บูรพาจารย์... สมาชิกในครอบครัว... และเพื่อน... และบุคคลรอบตัว

9. อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางในการแก้ปัญหา/อุปสรรคดังกล่าว

อุปสรรค จากองค์ความรู้และความคุ้นเคยกับภาษาต่างประเทศ... โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษ... ยังมีความแตกต่างกันในระหว่างผู้เรียนเป็นอย่างมาก... อีกทั้งพื้นฐานความรู้ยังมีไม่มากนัก

แนวทางการแก้ปัญหาคือ... จำเป็นต้องสร้างหรือกระตุ้น... และให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศ... โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ... ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพ

10. ผลลัพธ์หรือความสำเ็จที่เกิดขึ้นคือ

ทำให้บุคคลผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนทักษะทางภาษาต่างประเทศ... หรือภาษาอังกฤษ... มากขึ้น... สิ่งที่คุณเล่าเรื่องได้เรียนรู้จากประสบการณ์... - ทำให้เกิดแนวคิดในการผสมผสานวิธีการเรียนรู้ให้แก่บุคคลผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น... อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน... เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะก่อประโยชน์ให้เกิดขึ้นต่อบุคคลผู้เรียนมากที่สุด

11. การเรียนรู้ของผู้เล่าเรื่องจากประสบการณ์ความสำเ็จดังกล่าว

ความตั้งใจ + การใฝ่รู้ + การฝึกฝน = ความสำเ็จ

12. สมรรถนะ (ความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติ) ของผู้เล่าเรื่อง

เนื่องจากเคยสอนในหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ หลักสูตร Bi-Lingual (ไทย-อังกฤษ) ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และสถาบันสอนภาษา AC International School... ได้เห็นถึงความแตกต่างของนักศึกษา ต่อภาษาอังกฤษ... อีกทั้งยังมีความเชื่อว่า... ภาษาอังกฤษเป็นศาสตร์ที่ต้องใช้เวลาสั่งสมและฝึกฝน... ประสิทธิภาพของการใช้ภาษาอังกฤษ... สามารถพัฒนาได้... อยู่ที่ความตั้งใจ... และใช้วิธีการที่เหมาะสม

13. ผลงานเชิงประจักษ์ของผู้เล่าเรื่อง คือ

- อาจารย์ผู้สอน ในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต ภาคภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อาจารย์ผู้สอน ในหลักสูตร Bi-Lingual (ไทย-อังกฤษ) ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม (บางเขน)
- อาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษ สถาบัน ภาษา AC International School (พระราม 9)
- รางวัลที่ 5 ของภาคเหนือ ในการสอบแข่งขันภาษาอังกฤษ ทูน AFS